

ράν και ναυτικήν υπεροπλίαν τοιαύτην, ώστε να δύναται να εξαρτά την επιδίωξιν των δικαίων του τό έθνος από την αιχμήν των λογχών του στρατού του, από τὰ στόμια των τηλεβόλων του στόλου του.

Είς τὰς έπαγγελίας ταύτας ανταπεκρίθη ο κ. Βενιζέλος ;

Ίσως θα μᾶς εἴπωσιν, ότι τοιούτου είδους έπαγγελίαι είναι ταραχισμοί ανεκτέλεστοι, είναι έπαγγελίαι, ως μόνον οι δλοπήφιοι διά τὸ Δημοκρατικόν έπαγγέλλονται.

Αὐτὸ τὸ εἶπομεν ημεῖς πολλῶ πρότεροι, ότι ηκούομεν Ὑπουργὸν τῆς εἰπαναστάσεως τοιαῦτα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς έπαγγελλόμενον και ἱταμῶς προηλοκίζοντα κοινοβουλευτικᾶς κορυφᾶς, ὑπὸ τὰ ραγδαία χειροκροτήματα φρενημιῶντων ὄχλων.

Αὐτὸ τὸ εἶπομεν, ότι οι ἀνορθωταί τὰ αὐτὰ ἀπὸ έξωστων και ἐν εκλογικαῖς περιοδοῖς ελληγγέλοντο.

Ἄλλὰ τὰ εἰπηγγέλθησαν και ὤφειλον, ως ἐντιμοι πολιτευταί, νὰ εκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὸν λαὸν ὑποσχέσεις των, ὡφειλον νὰ εφαρμόσωσι τὸ πρόγραμμα τῶν ἢ νὰ παρατηθῶσι.

Ἄλλὰ δὲν εἰήρομοσαν τὸ πρόγραμμα των και διὰ τοῦτο κρίνονται ἀποτυχόντες.

Ὑπεσχέθησαν οικονομίας και ἐν τούτοις ἠῤῥῆσαν τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ 17,000,000 δραχμᾶς.

Ὑπεσχέθησαν τὴν μὴ ἐπιβολὴν φόρων και ἐπέβαλον νέους φόρους 18,000.000 δραχμῶν.

Ὑπεσχέθησαν τὴν στρατιωτικὴν και ναυτικὴν δογάνωσιν τῆς χώρας και ἐν τούτοις περιορίζουσι τὴν δύναμιν τοῦ λεγικοῦ κατὰ 1200 ἀνδρῶν και τοῦ πυροβολικοῦ κατὰ 44 τηλεβόλα, παροπλίζουσι τὸ ἐν τῶν θωρηκτῶν και πέμπουσιν εἰς διαθεσιμότητα 70 ὑπαξιωματικῶς τοῦ ναυτικοῦ.

Προκειμένον δὲ περὶ τοῦ Κοιτικῶ ζήτηματος προκαλοῦσι ψῆφον τῆς Βουλῆς δι' ἧς αἱ τύχαι τῆς Κρήτης χωρίζονται ἀπὸ τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος και προβαίνουσιν εἰς ἐνεργείας δι' ἧς, ἀν ἀληθῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶχεν ἐξουθενωθῆ, πάντως οἱ δρᾶσται τῶν τοιούτων πράξεων θὰ ἐλιθοβολοῦντο.

Ἰδοὺ οἱ λόγοι δι' οὓς ὁ κ. Γ. Θεοτόκης πολὺ δικαίως ἐπέκρινε τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἄν ἡ παρὰ τοῦ κυρίου Βενιζέλου τηρουμένη πολιτικὴ εἶναι ὀρθὴ ἢ οὐ, τοῦτο εἶναι ἄσχετον πρὸς τὸ ζήτημά μας, δὲν πιστεύομεν ὅμως ότι ὑπῆρχεν ἀνάγκη μᾶς εἰπαναστάσεως, μᾶς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, ἐνὸς δανείου 110,000,000 και ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ μὲ 17,000,000 ἵνα μᾶς εἴπωσιν ότι καλῶς εἶχον τὰ πράγματα πρὸ τῆς εἰπαναστάσεως και ἡ μόνη ὀρθὴ διακυβέρνησις τῆς χώρας εἶναι ἡ διακυβέρνησις ἢν εἰήρομοζεν ἡ κυβέρνησις Θεοτόκη. Τοῦτο τὸ ἐγνωρίζομεν και δι' αὐτὸ ἐρωτῶμεν αὐτοὺς τίθρα νὰ μᾶς εἴπωσιν, ἀφοῦ δὲν ἔκαμον ὅσα εἰπηγγέλοντο, διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνουιν, διατὶ προῦκάλεσαν τὴν εἰπαναστασίαν και ἤγαγον τὸ ἔθνος εἰς τὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς ;

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Και ἡ ἐορτὴ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους πενιχρὰ τὴν κίνησιν και τὴν ζωηρότητα, ως πάντοτε ἄλλως ἐκ παλαιοτάτων χρόνων συνέβαινε.

Τὸ μόνον προσιδιάζον κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἦσαν αἱ ζωηρότεροι και γενικευόμενοι πρὸς τὸ μνητεῖον τῆς τύχης ἐπικλήσεις.

Ἄλλὰ και οἱ οὕτω μνητευόμενοι ἦσαν ὀλίγοι, διότι ὁ πολὺς κόσμος, ὁ ἐργατικὸς κόσμος πένεταί και ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἀποφασίζοντες νὰ διακινδυνεύσωσι τὸν ἄρτον των, ἵνα δοκιμάσωσι τὰς ἀμφιδόλους τῆς τύχης εὐνοίας, ἧς κατέστησαν πολλῶ πλεῖον ἢ ἀμφιδόλους ἢδη αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἱεροφάνται τῆς.

Ἡ κυρίως και κατ' ἐξοχὴν ἐορτὴ διὰ τὴν Σύρον, ως και πᾶσαν παράλιον, και δὴ και κέντρον ναυτιλίας, πόλιν, ἦτο ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανίων, κατὰ τὴν μεγάλην ἰδίαν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς τῆς ἱστιοφόρου ναυτιλίας, ὅποτε ἑκατοντάδες πλοίων και δάση ἱστων και ἱστίων

ἐπλήρουιν τὸν λιμὲν, ἀνκμῆνοντα τὰ Θεοφάνια, τὸ βάπτισμα. ὡς ἔλεγον, τῶν ὑδάτων, ἵνα ἀπάρωσι τοῦ λιμένος, κατευθυνόμενα εἰς τὸν χροσοφόρον προορισμὸν των.

Οἶκι και πόσαι ἐλπίδες ἤρτωντο ἀπὸ τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ πρὸς τ' ἄριστερὰ κατευθύνσιν τοῦ σταυροῦ, ἧτε ἐφήπτετο τοῦ κύματος, οἶκι και πόσαι ἐλπίδες ἤρτωντο ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνέμου ὅπερ διακρέστερον και ἀκμαϊότερον ἤθελε διαδεχθῆ τὰς παιγνιώδεις τῆς αὔρας ἀποπνοίας, αἵτινες, ἐκ τῶν παντοίων τῶν ὁδῶν διευθύνσεων φερόμενοι, συνεχροῦντο ἐν τῇ μικρᾷ τῆς Σανιτᾶς χώρῃ, κατὰ παντοίαν τοῦ ὀρίζοντος διευθύνσιν ἀνεμίζουσαι τῶν συντεχνιῶν τὰς σημαίας.

Τότε ὁ ἄνεμος ἦτο τῶν ναυτιλομένων ὁ δεσπότης και Κύριος και τὰ νεύματα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανίων ἐκαραθόκουν παρὰ τὰ κρηπιδώματα τῆς τοῦ λιμένος Σύρου Αἰμασίας, ἡμίσεια πολλάκις μυριάς ἡλιοκκῶν ναυτῶν, διότι ἐκ τῶν νευμάτων ἐκείνων ἐξηρτᾶτο ὁ ἄρτος και αὐτῶν και τῶν οἰκογενειῶν των.

Ἄνετειλαν ἡμῶς ἡμέρκι ἀποφράδες και ἡ ἀκμαῖα ἱστιοφόρος ναυτιλία μας ἐσθυσεν ὑπὸ τὴν καυστικὴν τοῦ ἀγρίου συναγωνιστοῦ τῆς, τοῦ ἀτμοῦ, πνοῆς και οἱ εὐστατεῖς ναυτίλοι μας ἐξηνεμῶθησαν ἀνὰ πάντα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος. Καὶ ἡ ποιητικὴ ἐορτὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, ὡς τύπος ἢδη προηκμακῶτος μεγαλείου, κατ' εὐσεβῆ παράδοσιν, ἐπικνακμ. βᾶνεταί και τοιαύτη ἐγένετο και ἐφέτος ἡ ἐορτὴ τυπικὴ μὲν, ἄλλὰ μετὰ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκείνης μεγαλοπρεπειᾶς, ἢν ἀριστα γνωρίζει νὰ περιάπτῃ εἰς τὰς τοιαύτας πάνδημους ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος μας κ. Ἀθανάσιος.

Τὸν κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθιμον εἰς τὸν βυθὸν ἀπὸ τοῦ κρηπιδώματος τῆς προκυμαῖας ριπτόμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Στρυρνὸν ἀνεῦρε και πάλιν και ἀνέστυρεν ἐκ τῶν ὑδάτων ὁ και πέρυσιν ἀναστῦρας αὐτὸν δεινὸς δῦτης Βαλασάκης.

Ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ ἀπὸ τῆς προκυμαῖας ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου και σύμπαντος τοῦ καθ' ἡμᾶς κλήρου, ἡ τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, κατὰ τὸ συνήθη τυπικόν, ἐψάλη καθ' ἅπαντας τοὺς καθ' ἡμᾶς ἐνοριακοὺς ναοὺς, λαμπρότερον δὲ και κατ' ἐκτενικώτερον ἐν τῷ ἱερῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, χροσοστατοῦντος τοῦ πρωθιερέως αὐτοῦ αἰδέσιμου Μιχαῆλ Ρίτσου, περιβεβλημένου τὰ μεγαλοπρεπῆ ἱερά ἄμφια ἐκείνη, ἧπερ ὁ ἄρτι εἰς Κύριον ἀνακλυθεῖς πρωθιερεὺς, Ἐμμανουὴλ Βλασιδῆς, κατὰ τὰς ὑστάτας αὐτοῦ στιγμὰς, ἐδήλωσεν, εἰς τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἰωάννην, ότι δωρεῖται εἰς τὸν μόνον ἄξιον νὰ φέρῃ αὐτὰ καθαρῶτατον ἱερέα Μιχαῆλ Ρίτσον, ὃν ἀγάπησε και ἐξετίμησεν, ἵνα φέρῃ αὐτὰ, πρὸς ἀνάμνησιν του, κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐορτὰς.

Εὐτυχεῖς και μακάριοι οἱ δυνάμενοι τοιαῦτα νὰ ἐμπνέσωσιν αἰσθήματα, ὡστε και εἰς αὐτὸ τοῦ τάφου τὸ χεῖλος τὸσον ἐμφαντικῶς νὰ ἐκδηλῶνται.

Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν ότι ὁ ἀξιόλογος συμπολίτης μας κ. Παντολέων Φουστάνος ἐδωρήσατο εἰς τὸν παρ' ἡμῖν Σύλλογον τῶν Ἐργατῶν ἢ ἁ' Ἀλληλοβοήθεια» δραχμᾶς 500, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς βᾶσις πρὸς ἱδρυσιν οικονομικοῦ συσσιτείου.

Θερμῶς συγχίρομεν τὸν ἐλευθέριον συμπολίτην μας, και διὰ τὴν δωρεάν, και διὰ τὴν ιδέαν, ἢν διὰ τῆς δωρεᾶς εἰσηγεῖται, ἐλπίζομεν δ' ότι μετ' οὐ πολὺ πολλοὺς θὰ ἔχη τοὺς μιμητὰς πρὸς πραγματωσιν τῆς ἀληθῶς φιλάλλου ιδέας του.

Συνεπεία τῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Θεοτόκη προσκλήσεως πρὸς τοὺς φίλους του ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Δημήτριος Βοκοτόπουλος, ὡς δὲ πληροφοροῦμεθα τάχιστα ἀναχωρεῖ και ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Λαδόπουλος, ὃν εὐχάριστον οἰκογενειακὸν γεγονὸς ἠνάγκασε νὰ ἀναβάλλῃ ἐπὶ μικρὸν τὴν ἀναχώρησιν του.

Περίεργον φαινόμενον αὐτοὶ οἱ ἀνορθωτικοί. Ἀπὸ πρώτας μέχρις ἐσπέρας δὲν παύονται καθυβρίζοντες καπηλικῶτατα τὸ λεγόμενον φαῦλον παρελθὸν και τοὺς τοῦτο ἐκπροσωποῦντας, ἧμα ὅμως ὡς ἀκουσθῆ ότι ἀφίσταται τις

τῶν παλαιοκομματικῶν ἀπὸ τὸ κόμμα του, σπεύδουσι ἵνα προσεταιρισθῶσιν αὐτὸν ἐπὶ θυσιᾶ μάλιστα οὐχὶ ἐνὸς ἀλλὰ πολλῶν ἐκ τῶν ἰδίων. Δὲν μας τὸ ἐξηγοῦσιν αὐτὸ οἱ Βενιζελικοί ;

Και κατ' ἄλλα. Ἀκούομεν ότι ἐδῶ εἰς τὸν Νοτὸν τῶν Κυκλάδων, ὅπου τόση ἀφθονία ζυλανθρώπων παρετητήθη, δέχονται νὰ συμπράξωσι οὐχὶ μόνον μεθ' ἐνὸς ἀλλὰ μετὰ πολλῶν παλαιοκομματικῶν, ὡς τοιούτων. Ἄλλὰ τότε ποῦ ἡ ἀνόρθωσις και αἱ ἀρχαί, ἀφοῦ ἀφίνουσι τοὺς νέους ἀνδρας ἵνα σκιάσωσι και ἀναδείξωσι διὰ τῆς ἀγκύρας παλαιοκομματικῶς ; Πῶς κοροιδευόμεθα !

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν και φίλων, ὁ ὑπέροχος συμπολίτης ἡμῶν κ. Κωνσταντῖνος Τσιροπινᾶς ἀνεδέξαστο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ λαοφιλοῦς πολιτευτοῦ, και ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ του, κ. Ἐμμανουὴλ Ε. Λαδοπούλου, δούς αὐτῷ τὸ τετιμημένον τοῦ πρὸς πατρός πάππου του ὄνομα, Ἐλπιδοφόρος. Τὸ τόσον αἷσιον διὰ τε τὸν πάππον ἀνάδοχον, και τὸν πατέρα φερὸν ὄνομα φέρειπι τέκνον, εὐχεταί ἀπὸ μέσης καρδίας ἡ σύνταξις τοῦ «Βήματος» νὰ τοῖς ζῆσῃ οὐ μόνον φέρον ἀλλὰ και πραγματοποιοῦν χρηστὰς ἐλπίδας.

Παρεπιδημεῖ κατ' αὐτὰς ἐν τῇ πόλει μας εἰς τῶν κτλῶν φίλων μας και ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐμποροῦπαλλήλων τῆς πόλεως μας, ὁ κύριος Νικόλαος Π. Καρακασόπουλος.

Εὐελπίς νεανίας, χαριτωμένη ὑπαρξις, τὸ χάσμα, ἡ παρηγορία και ἡ μοναδικὴ ἐλπίς τῶν γονέων του, οὐ; ἔκαμψε τῆς τυφλῆς εἰμαρμένης ὁ σιδηροῦς ποῦς, ὁ Ἀδαμάντιος Μαρουδῆς, ἐκλινε τὴν ὠρτίαν και συμπαθῆ του κεφαλὴν ὑπὸ τὰ ἄγρια πλήγματα τῆς ἀπαισίας ἐκείνης νόσου, ἧτις, σάραξ δολοφόνος, ὑποκάπτει και καταστρέφει πάντοτε τὴν θαλερὰν και εὐέλπιδα νεότητα.

Μὲ ὀλίγα νεκρολούουδα και μὲ πολλὰ δάκρυα ραίνει τὸν τάφον τοῦ συμπαθοῦς νεανίου τὸ «Βῆμα» ἐπικαλούμενον διὰ τοὺς δυσμοίρους γονεῖς του τὴν ἀνωθεν παραμυθίαν.

Ὁ Σύλλογος τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων, οὐ ἐπίλεκτον ἦτο ὁ μεταστάς μέλος, κατέθετο πολὺτιμον ἐπὶ τῆς σωροῦ του στέφανον και ἀπεφάσισε νὰ μετᾶσῃ σύσσωμος εἰς τὴν ἐκφορὰν.

Ἐν Κρήνῃ (Τσεσμέ) τῆς Μικρασίας ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας και τῆς φιλοπάτριδος δράσεώς του, ὁ σεβαστὸς πρεσβύτερος, ὁ αἰδέσιμος τῷ Ὑψίστου ἱερέως Δημήτριος Ν. Φαλτάκης, ἀδελφὸς τοῦ καλοῦ παρ' ἡμῖν Γυμνασιάρχου κ. Ι. Ν. Φαλτάκη.

Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας πρὸς τὸν οὐτωσὶ τὴν καρδίαν πληγέντα ἀδελφὸν κ. Ι. Ν. Φαλτάκην και τὴν λοιπὴν τοῦ πρὸς Κύριον ἀποδημήσαντος Λευίτου οἰκογενειαν.

Ἄριθ. Πρωτ. 753
Ἄριθ. Διεκπ. 245

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβασμ. Ἱεράρχας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ὑπ' ὄψιν ἔχουσα, ότι διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1910 Βασ. Διατάγματος ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ Νόμος ΓΦΗΣ' περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν και τῆς περιουσίας αὐτῶν κτλ. και κατ' ἀκολουθίαν πᾶσα ἐκτοτε χειροτονία ἐφημερίου ἔδει νὰ γίνηται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου, ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο ἦτο τότε ἀδύνατον, ἧτε τῆς κατὰ Νόμον διαίρεσεως τῶν ἐνοριῶν μὴ συντελεσθεισῆς και καθόλου τῶν τὰς χειροτονίας τῶν ἐφημερίων ἀφρωτῶν διατάξεων αὐτοῦ και τοῦ εἰρημένου Βασ. Διατάγματος μὴ ἐκτελεσθεισῶν, διὰ ταῦτα ἡ Σύνοδος ἐνετείλατο ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1280 ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ε. ἔ ἐγκυκλίου αὐτῆς, ἵνα ἀπόσχητε πάσης χειροτονίας ἐφημερίων πρεσβυτέρων τε και διακόνων μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Νῦν δὲ πολλαχοῦ τοῦ Βασιλείου ἀρξαμένης

της εκτελέσεως του Νομου τούτου και δυνατής εν τούτοις μέρεσι τούτοις αποβαινούσης της κατά τας διατάξεις αυτού χειροτονίας εφημερίων και διά τούτο μη υφισταμένου, ως προς τὰ μέρη ταύτα, πλέον του λόγου, δι' ὃν ἐξεδόθη ἡ μνησθεῖσα Συνοδικὴ ἐγκύκλιος, ἐγνω ἡ Σύνοδος, ἵνα σύντονον ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν ὑμῶν πάντων, ὅπως ἐν ταῖς ὑπ' ὑμῶν γενησομέναις χειροτονίαις εφημερίων ἐν αἷς πόλεσι, κώμαις καὶ χωρίοις ἐξετελέσθῃ ὁ Νόμος οὗτος, πιστῶς καὶ ἀπρεγγιλίτως τηρήτε τὰς σχετικὰς τούτου διατάξεις.

- Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1911
† Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ Πρόεδρος.
† Ὁ Μονεμβασ. καὶ Λακεδαίμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ.
† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ΔΑΝΙΗΛ.
† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΓΑΒΡΙΗΛ.
† Ὁ Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ
Ὁ Γορυματεὺς
Ἀρχιμ. Πολύκαρπος Θωμαῆς.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὸ τελευταῖον τεύχος τοῦ 9ου τόμου τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις διακεκριμένου νευρολόγου καὶ ψυχιάτρου κ. Σ. Γ. Βλαβιανοῦ ἐκδιδομένης «Ψυχιατρικῆς καὶ Νευρολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως». Τὸ περιεχόμενον τοῦ τεύχους τούτου, πλούσιον καὶ ἐνδιαφέρον εἰς τὰ εἰδικὰ θέματα τὰ ὁποῖα μετὰ τόσης σφρηναίας καὶ ἐπιστημονικῆς δικυγείας ὁ τε ἐκδότης καὶ οἱ συνεργαζόμενοι αὐτῷ πραγματεύονται, περιέχει καὶ ἐν ἀκριβοῦς ἐνδιαφέρον καὶ ἄξιον ἰδιαζούσης προσοχῆς δημοσίευμα, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐν σχέσει πρὸς τὸν διεθυντὴν τοῦ περιοδικοῦ κρίσιν τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΓΩΚΣΤ' Νόμου τοῦ 1911 συστάσεως τριετούς ἐπιτροπῆς τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, πρὸς ἐξέτασιν τῶν προσόντων, τῶν ἔργων καὶ τῆς διδακτικῆς ἱκανότητος τῶν ἀξιούτων καθηγητικῆν ἑδραν ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ τοῦ πανεπιστημίου.

Κατόπιν τῶν ὕσαν ἀνεγνώμεν εἰς τὸν ἡμερῆσιον τύπον τῆς πρωτευούσης, μεθ' ὅσα οἱ πινέλληνες ἤκουσαν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς περὶ τῆς συναυτομαγίας, τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, συνομολογηθείσης, ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς, συστάσεως, πρὸς ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου πάσης ἐπιστημονικῆς ἐν Ἑλλάδι κορυφῆς, ἵνα δυνηθῶσιν ἀνέτως νὰ ἐγκαταστήσιν ἐν αὐτῷ τῶν κυρίων κριτῶν τὰ ὑποκείμενα καὶ οἱ παντοίας προελεύσεως ἀνεψιοὶ καὶ προστατευόμενοι, παρεῖλκε πλέον πᾶς λόγος ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν ὅλων ἄλλως τε ἀναμοδιῶν νὰ ἀναμιχθῶμεν εἰς καθαρῶς ἱατρικὰ ζητήματα. Προκειμένου ὁμως περὶ ἐπιστήμονος τῆς περιωπῆς τοῦ κ. Σ. Γ. Βλαβιανοῦ, οὗ ἡ ἐπιτυχία ἐτίθετο γενικῶς παρὰ τῶν Κυκλαδιτῶν, τῶν ἰδιαίτατα ἐνδιαφερομένων περὶ συμπατριώτου τῶν ἐπιστήμονος, ὡς ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας καὶ οὗ ἡ ὑποψηφιότης ἐτέθη ἐκποδῶν διὰ κρίσεως, συνοψισθείσης εἰς μίαν δωδεκάδα στίχων, ἔχομεν τὴν περιέργειαν νὰ διεξέλθωμεν τὴν οὐχόλοον ἀλλὰ δικαίαν κριτικὴν καὶ τὰ σχετικὰ ὑπομνήματα τοῦ κ. Βλαβιανοῦ ἐξ ὧν συνηγάγομεν ἐν καὶ μόνον συμπέρασμα: ὅτι πέντε Εὐρωπαϊοὶ σοφοὶ, ἐπιστημότητες εἰς τὴν ψυχιατρικὴν καὶ τὴν νευρολογίαν ἐθεώρουν, ὅτι ὁ κύριος Σ. Βλαβιανὸς θὰ ἐτίμα τὴν καθηγητικὴν ἑδραν, ἀν διωρίζετο καθηγητῆς ἐν τῷ εἰδικῷ κλάδῳ οὗ τὴν ἑδραν ἐζήτησε καὶ ὅτι τρεῖς Ἑλληνας ἱατροὶ, ἐντελῶς ξένοι πρὸς τὴν νευρολογίαν καὶ τὴν ψυχιατρικὴν, ἐτόλμησαν, ὅπως ἀναμοδιῶς καὶ ἀδικαιολογήτως, νὰ ἔχωσιν ἀντίθετον γνώμην ἀπὸ τὰς ἐπιστημονικὰς τῆς Εὐρώπης κορυφῆς, γράφομεν δὲ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἵνα γνωρίσωμεν εἰς τοὺς συμπατριώτας μας, ὅτι ἀν δὲν ἐγένετο ὁ συμπολίτης μας καθηγητῆς δὲν προήλθεν ἀπὸ ἑλλειψίν ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος καὶ ἀξίας ἀλλ' ἀπὸ ἑλλειψίν εὐσυνειδησίας τῶν κριτῶν.

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΥΞΑΝΗ

Οὐδεὶς ἄγνοεὶ τὰς θαυμασίας θεραπείας, αἱ τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπέτυχον ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς

καὶ εἰς πλείστας ἄλλας χώρας. Ἴδου καὶ τινες ἀκόμη θεραπείαι, αἵτινες ἔδει νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸν μικροσκελῆ κατάλογον τῶν θεραπευθέντων διὰ τῶν δραστηρίων τούτων Καταποτίων.

Ὁ κ. Ἰσαὰκ Μπενβένιστε, ὑπάλληλος μεγάλου καταστήματος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Εἶμαι εὐτυχῆς χρησιμοποήσας τὰ Καταπότια Πίνκ, διότι τὸ ἐξέκρετον τοῦτο φάρμακον μὲ ἀπῆλλαξε τελείως ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ στομάχου ἐξ ἧς ἐπὶ πολὺν καιρὸν ὑπέφερον. Χάρης λοιπὸν εἰς τὰ Καταπότια Πίνκ τρώγω ἤδη μὲ μεγάλην ὄρεξιν καὶ χωνεύω ἐξαιρετικῶς.»

Ὁ κ. Ε. Σὲν Σάενς, ὅστις διαμένει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γράφει ἐπίσης:

«Τὰ Καταπότια Πίνκ ὑπῆρξαν λίαν συντελεστικὰ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς υγείας μου. Χάρης εἰς αὐτὰ ἀπῆλλάγην ὅλων τῶν κκοδιαθεσιῶν ἐκ τῶν ὁποίων ὑπέφερον, ἐπανέκτησα τὰς δυνάμεις μου καὶ, παρ' ὅλον τὸ γῆρας μου, αἰσθάνομαι ἐκντὸν ἀκμαιοτάτον.»

Ὁ κ. Ἐρρίκος Φατούτση, διαμένων ὠσαύτῃ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, μᾶς γράφει περὶ τῆς θυγατρὸς του δεσποινίδος Ἰντας Φατούτση τὰ ἑξῆς:

«Ἡ θυγάτηρ μου Ἰντα ὑπέφερεν ἐξ ἀναιμίας. Ἦτο συνεπῶς λίαν ἀδύνατος, ὑπερβολικὰ ὠγρὰ καὶ καταλαμβάνετο συνήθως ἐκ σκοτοδινιῶν. Ἠκολούθησε τὴν διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ θεραπείαν καὶ ἐθεράπευθη.»

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε φάρμακον δραστηκόν, εὐθηνόν καὶ εὐληπτόν. Ἀρκεῖ ἐν καταπότιον, κατέπιν ἐλάχιστου γούματος, ἵνα ἀπαλλαγῆ τις ἐκ τῆς ἀναιμίας, τῆς χλωρώσεως, τῆς γενικῆς ἀδυναμίας, τῶν πόνων τοῦ στομάχου, τῶν ἡμικρανιῶν, τῶν νευραλγιῶν.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διχοκῆς παρακκαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Κερδώνη, Βούλγαρη καὶ Λυγερῆ καὶ Ν. Παπαδάκη. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σια, ἐσῶθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

Περίληψις

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14651 (1911) προγράματός μου ἐξέθηκα εἰς δικαστικὸν πλειστηριασμὸν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 665, ἰδίου ἔτους, ἀποράσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τοῦ ἐξ ἔτους ἀνηλόν τοῖς ἀνηλίοις Νικολάῳ καὶ Βερβέρῳ Α. Δαρσπούλου ἡμισυ ἐξ ἀδικαιρέτου μᾶς διωρόφου οἰκίας, μετὰ τῆς ὑπ' αὐτὴν ἀποθήκης, κειμένων ἐν τῷ Δήμῳ Ἐρμουπόλεως, κατὰ τὴν πλατεῖαν Ἰχθυοπωλείου, ὀριζομένων μὲ ὄδον καὶ πᾶροδον δημοσίαν καὶ κτήματα Α. Κοῆ καὶ Θεοδ. Μαγνησιώτη, περιλαμβανουσῶν, τῆς μὲν οἰκίας, ἐν μὲν τῷ ἀνωγχιῷ ἐπτὰ διαχωρίσματα ἐν δὲ τῷ ἰσογαιῷ ἐξ διαχωρίσματα καὶ δεξαμενὴ τῆς δὲ ἀποθήκης ἐν διαχωρίσμα.

Ὁ Πλειστηριασμὸς οὗτος ἐνεργηθήσεται ἐνώπιόν μου ἐν τῷ Δήμῳ Ἐρμουπόλεως, ἐξωθι τοῦ κατὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ παλαιοῦ Τελωνείου κειμένου καφενείου τοῦ Π. Μπουπουρῆ (ἰδιοκτησία Ἀδελφῶν Κοσμᾶ) τὸπον συνήθη ἐπὶ τούτῳ, τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ (15) Ἰανουαρίου ἐπιόντος ἔτους 1912, ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας ὅποτε καὶ γενήσεται ἡ κατακύρωσις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 974 Πολ. Δικονομίας ἐπὶ τῇ βάσει πρώτης προσφορᾶς Δραχμῶν 4000, ἵνα ἀρξῆται ἡ πλειοδοσία

Τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, μετὰ τὴν ἀφίρσιν καὶ εἰς ἐμὲ καταβολὴν πάντων τῶν ἐν γένει δαπανημάτων τῆς διαδικασίας τῆς πωλήσεως, ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει, ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπλειστηριασμῶ εἰς βάραις του, νὰ καταθέσῃ τὸ ὑπόλοιπον ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατακυ-

ρώσεως ἀπ' εὐθείας ἐπ' ὀνόματι τῆς Σμαράγδας χήρας Α. Δαρσπούλου ὡς νομίμου ἐπιτρόπου τῶν ἀνω δύο ἀνηλίκων τέκνων τῆς, εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῷ συνήθως παρεγομένῳ παρὰ τούτων τόκῳ διὰ πολυετεῖς καταθέσεις καὶ ὑπὸ τὸν ἕρον νὰ μὴ δύναται ν' ἀποσύρῃ ἢ ἐπιτροπος τὴν κατάθεσιν ταύτην ἢ μόνον προκαταθέτουσα αὐταῖς ἴσας ἀξίας ὁμολογίας τοῦ δανείου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπολογιζομένης κατὰ τὴν τρέχουσαν τότε ἀξίαν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν, νὰ προσαγγίγῃ δὲ καὶ μοὶ καταθέσῃ τὴν ἀπόδειξιν, πρὸς ἐκδόσιν τῆς νομίμου περιλήψεως ἐκ τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ εἰκοστῇ ὀγδόῃ Νοεμβρίου 1911 (ἐνδεκάτου).

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως (Τ. Σ.) Ι, Μπεκιαρέλης

Ἀριθ. 15494.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου δικαστικὸς κλητῆρ Ἀναγνώστης Τσιριγώτης δηλοποιεῖ ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ἐξακόσια ἐνενήκοντα τῆς πέμπτης Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους χίλια ἐνεκακόσια ἐνδεκα προγράμματος πλειστηριασμοῦ δηλοποιεῖ ὅτι τὴν εἰκοστὴν Δευτέραν Ἰανουαρίου εἰσερχομένου ἔτους 1912 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐν Πλάκᾳ πρωτευούσης τοῦ Δήμου Μήλου ἐξωθι τοῦ καφενείου Ἰωάννου Π. Καραμίτσου, καὶ ἐνώπιόν μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ ἑξῆς ἀκίνητα κτήματα τῶν κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου Νικήτα Στρατηγάκη ἧτοι 1) ἐν ἐλαιόφυτον ἐκτάσεως ἐνὸς στρέμματος ἐμπεριέχον τριάκοντα ἐλαιόδενδρα μίαν κιδωνίαν μίαν ἀγλαδιὰν μπουρνελιατὰ συκὰς καὶ ἀπλάγιον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Βρυσίδα ἢ Πλάτωνα Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένου γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Στυλιανοῦ Δρούγκα Μαρίας Καμπασούλη καὶ κληρονόμων Ἰωάννου Χαλκουτζάκη καὶ Παναγιώτου Βελησαρίου 2) ἐν ἑτερον ἐλαιόφυτον ἐκτάσεως ἐνὸς στρέμματος μὲ δεκαεὶ ἐλαιόδενδρα συκὰς μπουρνελιατὰ ἀγλαδέας δύο ροδέας μίαν βερικουέαν οἰκίσλον δεξαμενὴν ἄμπελον δύο ἐργατικῶν ἡμερομισθίων καὶ ἀπλάγιον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Πλάτωναν τοῦ ἰδίου Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένου γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Μοδινού, Πέτρου Βλαστοῦ, κληρονόμων Κωσταντίνου Τούρλου, Πέτρου Γρηγορίου, Ροζῆς Ζούλια, καὶ δρόμου Δημοσίου 3) ἐν ἑτερον ἐλαιόφυτον ἐνὸς στρέμματος μὲ δεκατέσσαρα ἐλαιόδενδρα ἀκτῶ συκὰς μίαν ἀγλαδέαν καὶ τινὰ κλήματα ἀμπέλου κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Βρυσίδα ἢ Πλάτωναν Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένου γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Δημητρίου Καντσοῦ, Στυλιανοῦ Δρούγκα καὶ κληρονόμων Παναγιώτου Βελησαρίου καὶ 4) μίαν ἄμπελον ἐκτάσεως δεκαπέντε ἐργατικῶν ἡμερομισθίων μετὰ συκῶν κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Κάμπον Δήμου Μήλου καὶ συνορευομένης γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Νίνου, Νικολάου Μαυρογιάννη καὶ δρόμου Δημοσίου ἐκτιμηθέντων τοῦ πρώτου διὰ δραχμὰς 300 τοῦ δευτέρου 400 τοῦ τρίτου 300 καὶ τοῦ τετάρτου διὰ δραχμὰς 150. Τὰ κτήματα ταῦτα κατασχέθησαν ἀναγκαστικῶς ἐντολῇ τοῦ Ἀντωνίου Καλλέργη πρὸς πληρωμὴν δρχ. 1835 τῶν τόκων αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῶν ἐξόδων κατασχέσεως πλειστηριασμοῦ καὶ πίνκκος. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Ἀντωνίου Καλλέργη ὀρίζεται τὸ ἡμισυ τῆς δι' ἕκαστον κτήμα γενόμενης ἐκτιμήσεως.

Ἐν Μήλῳ τῇ 14 Δεκεμβρίου 1911.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Μήλου Ἰωάννης Νοστράκης

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΑΛΙΕΥΣ

Ιταλικόν Διήγημα

— Μή κλαίετε πάτερ μου· αί μικράί θλίψεις σας παρήλθον πλέον· ο Πέτρος σου είναι πλησίον σου, ίνα φαιδρήνη τό ύπόλοιπον του βίου σου.

— Νά γίνω φαιδρός! . . . άλλ' είναι δυνατόν, κατόπιν των δεινών τά όποια τόσω βραθείως έπληξαν την καρδίαν μου;

— Καί εγώ δέν ύπέφερα; Έν τούτοις τά πάντα έλησμώνησα. Τώρα δέν ένθυμούμαι ήτ ό ότι σε επανεύρον καλέ μου πάτερ. Θα επανιδώμεν την πατρίδα την οικογένειαν.

— Τι λέγεις, τον διέκοψεν ο γέρων, λησμονείς λοιπόν, ότι, ίνα αποφύγω τάς συνεπειάς του Νόμου, ύφίσταμαι επί τεσσαρακονταετιάν όλην την σκληροτέραν εξορίαν; Λησμονείς ότι οί συγγενείς του θύματος δέν θα βροχδύνωσι ν' ανακαλύψωσι την επάνοδον μου καί θα εύφρανθώσι, βλέποντες σβεννομένας έν τη φυλακή τάς ύστάτας ημέρας του βίου μου;

— Άλλά καλέ μου πάτερ, υπό τά ράκη ταύτα καμπύμενον υπό των έτών, έξήντηλέμενον καί παραμορφωθέντα υπό των πόνων, τίς θα δυνηθή νά αναγνωρίση τον επιδέξιον αλιέα, τον υπερήφανον Ίάκωβον; Άκουσόν μου, τό ένδυμα όπερ φέρεις σοί παρέχει είδος τι ασυλίας, ής έχομεν ανάγκην προς επίτυγιάν του σκοπού μας. Άλλά καί αντίξοους, άν εύρωμεν τάς περιστάσεις, οί πολύτιμοι λίθοι ους έχω έχουσι τοιαύτην δύναμιν ώστε νά επιτύχωσι τάς πλέον απροσδοκήτους μεταστροφάς.

Ο γέρων δέν έπέισθη από τά τοιαύτα επιχειρήματα, άλλά, πιεζόμενος έξ άκταμχηήτου νοσταλγίας, επήκουσε τάς παρακλήσεις του υιού καί την επαύριον διηυθνήθησαν εις Βονιφάτιον αναμένοντες την εύθετον προς απόπλουν περιστακτιν.

XI

Ο αναγνώστης θα ένθυμείται την θλιβεράν έκβασιν ής μεταξύ Έκτορος καί κόμητος Κ. . . μονομαχίας.

Ήμίσειαν μετά τό σύμβαν ώραν, όλόκληρος ή πόλις εγνώριζε τό τρηχικόν νέον. Ως εΐθισται δέ εις όμοίας περιστάσεις αί γυνώμαι διηρέθησαν εις δύο αντίμαχα στρατόπεδα. Είς τό έν αί κρίσεις ήσαν δυσμενείς διά τον κόμητα καί ευμενείς διά τον Έκτορα, εις τό έτερον αί γυνώμαι ήσαν εκ διαμέτρου αντίθετοι.

Ο Έκτωρ, ίνα αποφύγη τάς συνεπειάς των Νόμων, έδει νά φυγαδευθή. Όταν δέ τις σκεφθή, ότι δέν επρόκειτο μόνον νά εκπατρισθή άλλ' ότι άφινεν έν άγωνία την προσφιλή του Άφροδίτην, εύχερώς αντιλαμβάνεται πόσον σκληρός απέβαινεν ο αποχωρισμός, τοσούτω δέ μάλλον, καθ' όσον άμα ή άτυχία θίξη μίαν οικογένειαν δέν συνειθίζει νά απομακρυνήται πριν ή την βυθίση εις τό πένθος καί την δυστυχίαν!

Μεταξύ του Έκτορος καί ής Άφροδίτης διετηρείτο ζωηροτάτη αλληλογραφία καί ή άπουσία καθίστα στενωτέρους τους συνδέοντας αυτούς δεσμούς του έρωτος.

Είχε παρέλθη έτος, άφ' ής ώρκίσθησαν νά συνδεθώσι διά των δεσμών του γάμου, άλλ' αί άλεπάλληλοι περιπέτειαι επεβράδυνον την πραγματώσιν του. Η άτυχία δέν είχεν έτι βαρυνθή νά τους υποβάλλη εις μαρτύρια. Άλλά συνήθως τό μαρτύριον προετοιμάζει ασφαλώς διά τους έναρέτους λαμπρότερον τον θρίαμβον.

Η πληγή του κόμητος Κ. . . , ήτις κατ' άρχάς εκρήθη σοβηρωτάτη, παρουσίασε τάχιστα άκρως ένθαρρυντικά φαινόμενα καί μετά τεσσαράκοντα ημέρας είχεν ίαθη έντελώς.

Έν τούτοις τό μάθημα δέν απέβη σωτήριο διά τον κόμητα, όστις, άφ' ής έθεωρήθη ίαθείς, έμελέτησε την άτιμωτέραν των έκδικήσεων, διά ής άρπαγής Άφροδίτης, ής στερουμένης ήδη του στηρίγματος του Έκτορος. Ο κόμης εγνώριζεν ότι σχεδόν καθ' έσπέραν ή Άφροδίτη, συνοδευομένη υπό ής μητρός ής, μετέβαινεν ως εις τόπον προσκυνήματος, εις την παραλίαν, ως ει ήθελε νά εκλιπαρήση από τά ήρεμα κύ-

ματα την επάνοδον του πατρός ής, εύκόλως δέ δύναται τις νά αντιληφθή, ότι έσκέφθη νά έπωφεληθή ής εύθετου ταύτης συνθηείας προς πρηνμάτωσιν ής μελετωμένης άρπαγής. Πράγματι έν έσπέρα, καθ' ό ή Άφροδίτη παρέμεινε πλέον του συνήθους εις την παραλίαν, θαυμάζουσα τό μάγον θέαμα των φωτιζομένων υπό των ακτίνων ής σελήνης κυμάτων καί παρατηρούσα εις μικράν απόστασιν μικρόν άκάτιον όπερ ώθούμενον από ρωμκλέους έρέτας έπλεε τρυχί, αϊφνηδία μελαγχολία την κατέλαβε, έτε δέ ήθέλησε νά εξηγήση τό αίτιον, την προσοχήν ής έφείλκυσαν οί άδοντες δημώδες τι άσμα έρέται. Είς τό μέσον δέ του άκατίου ύστατο νέος κομψού έξωτερικού όστις ήδε μετά προδήλου προθέσεως.

— Ποϋ διευθύνεται άραγε αυτό τό άκάτιον; είπεν ή Γκίτα στρεφόμενη προς την θυγατέρα ής.

— Δέν γνωρίζω, απήντησεν ή Άφροδίτη άδιαφόρως, εκείνο μόνον τό όποιον ήξεύρω είναι ότι έξ αίτίας του με κατέλαβεν αϊφνηδία άδιαθεσία ής άγνοώ την αίτίαν.

— Καί εγώ υπέλαβεν ή Γκίτα έχω την προαίσθησιν . . .

— Ητις άφύπνισε τάς συνήσεις σου προφητείς, είπεν ή Άφροδίτη, μετά δυσθυμίας έκδηλούσης την δυσαρέσειάν ής, διότι διέκοψε τους ήδεϊς ρεμβασμούς ής τόσω άχαρι συμβάν. Άς πηγαίνωμεν, τοιουτοτρόπως θα διακόψωμεν τουλάχιστον συνομιλίαν άρεκτά μονότονον.

Ταύτα λέγουσα ή Άφροδίτη ήγέρθη, καί, ένώ έτεινε την χειρα προς την μητέρα ής, συλληφθεϊσα από δύο ρωμκλέους βραχιόνες, οΐτινες την άνήγειρον καί τη έδεσαν τους όφθαλμούς διά ταινίας, μετηνέχθη έντός μιās λέμβου έν δικστήματι δευτερολέπτου. (άκολουθεί)

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Η οικογένεια

Η οικογένεια άποτελείται εκ δύο διακεκριμένων ομάδων προσώπων. Την πρώτην άποτελοϋσιν ο πατήρ καί ή μητήρ μετά των γονέων των καί των εκατέρωθεν πλαγιών συγγενών. Την δευτέραν τά τέκνα. — Άρχηγός ής οικογενείας είναι ο πατήρ.

Έν των προσδιαχόντων τῷ ανθρώπῳ καί μόνῳ προνομίον έστιν ο σχηματισμός ής μικρῆς κοινωνίας ταύτης, ήτις οικογένεια καλεϊται, ή άπόλαυσις των τέρψεων, άς ή οικογένεια παρέχει, ή επιτέσεις των καθηκόντων τά όποία αϋτη επιβάλλει.

Παρά τοίς λοιποίς ζωίς, άμα τά νεογνά φθάσωσιν εις θέσιν νά έπαρκώσιν εις έαυτά, οϋ μόνον πᾶς δεσμός μετά των γονέων εκλείπει, άλλά καί αϋτη ή μεταξϋ των γνωριμία.

Η έμμονή εις τάς οικογενειακάς ύποχρεώσεις είναι αϋτό τοϋτο εκδήλωσις ανθρωπισμοϋ, μόνον οϋτως γνωρίζεται ο αληθῶς ανθρωπος.

Καθήκοντα γονέων

Τά προς τά τέκνα καθήκοντα των γονέων είναι υλικά καί ήθικά. Καί υλικά μὲν είναι ή περί ής ζωής, ής τροφής, ής ένδυμασίας καί ής οικίσσεως αϋτων έπιμέλεια, ή κατά παντός κινδύνου προστασία αϋτων, άρχις οϋ καταστῶσιν αϋτάρχη, ή νοσηλεία αϋτων κατά τάς ασθeneϊας των. Καθήκον όμοίως αϋτων έστι νά καταστήσωσι τά τέκνα των ίκανά δι' έν επάγγελμα, δυνάμενον νά έπαρκέση ήμεραν τινα εις τάς ανάγκας των.

Τά ήθικά καί διανοητικά καθήκοντα συνίστανται εις την περί ής θρησκευτικῆς αϋτων άγωγής καί ής έν γενει μορφώσεως των μέριμναν. Προς τοϋτο όφείλουσι νά τά εκπαιδεύωσι, νά τά κατευθύνωσι προς τό άγαθόν διά του καλοϋ πρό παντός παραδείγματος, όπερ επιδρά επί του πνεύματος αϋτων ισχυρότερον πάσης διδασκαλίας.—Τό μάθημα είναι τό Α τό παράδειγμα τό Ω — έν ανάγκη δέ, προς έκρίζωσιν των έλαττωμάτων των, νά προσφεύγωσι καί εις την τιμωρίαν. Η τιμωρία, αϋτη παρά τά άλγενα συναισθήματα ά γεννᾷ έν ήμίν, είναι εκδήλωσις αληθούς άρρωσιώσεως καί άγάπης. «Ον αγαπά Κύριος παιδεύει.»

Καθήκοντα των τέκνων προς τους γονείς.

Τά στοιχειώδη καθήκοντα των τέκνων προς τους γονείς είναι 1) ή άγάπη 2) ή εύγνωμοσύνη 3) ή ύπακοή 4) ο σεβασμός.

Τό υλικόν φίλτρον είναι οίοναι ένστικτον, εμπνεόμενον ύπ' αϋτης ής φύσεως Τέκνον μη αγαπῶν τους γονείς του είναι τι παρά φύσιν, είναι τέρας.

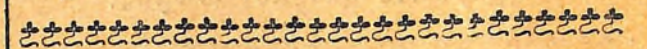
Η εύγνωμοσύνη, τό τεκνον όφείλει προς τους γονείς άπειρίοιστον εύγνωμοσύνην, διότι τοίς όφείλει την ζωήν, την ανατροφήν, πᾶν ό,τι έχει έτι δε προς, διότι τό αγαπῶσι, εργάζονται καί ύποφέρουσι δι' αϋτό. Η εύγνωμοσύνη του αϋτη δέον νά ή έμπρακτος, όφείλει δηλαδή, άμα ως καταστή αϋτό δυνατόν νά βοηθή τους γονείς του εις τά έργων, νά θεραπεύη αϋτους κατά τάς ασθeneϊας των, νά τους βοηθή καί τους παρηγορή κατά τό γήρας των. Άλλαχού θεοί Νόμοι επιβάλλουσι την τοιαύτην ύποχρεώσιν εις τά τέκνα άπόρων γερόντων γονέων, άλλ' ό ήθικός Νόμος καί ή καρδία λαλοϋσι πολλῶ ισχυρότερον του θεοϋ Νόμου. Τάς

τοιαύτας ύποχρεώσεις όφείλουσι νά εκπληρώσι τά τέκνα άνευ γογγυσμών, μεθ' ύπομονής καί προθυμίας, ήν οϋτε αϊ ιδιοτροπίαι καί αϊ ασθeneϊαι των γερόντων, οϋτε αϊ δαπάναι άς δι' αϋτους ύφίσταμεθα νά έξαντλώσι. Μᾶς επεμελήθησαν μακρότερον χρόνον καί πλείονα ύπερ ήμων έτραξαν.

Υπακοή Τό τέκνον όφείλει νά ύπακούη άπόλυτως μετά προθυμίας καί άδιστακτως εις τους γονείς του. Τό νά συμμορφώνται τά τέκνα προς την θέλησιν των γονέων, είτε όταν παραγγέλουσι, είτε όταν άπαγορεύουσι την έκτέλεσιν πράξεως τινος, είναι εκδήλωσις υλικού φίλτρον καί σεβασμοϋ εκ μέρους των. Άλλως τε αϋτό τό συμφέρον των γονέων. Οί γονείς χωνται ως οδηγόν των γηραιών πείραν των γονέων. Οί γονείς κτεον, τί τό παραλείπτεον. Τό τέκνον, όπερ άκολουθεϊ μόνον τά άρέσκοντα αϋτω, οϋδέποτε θα καταστή άνθρωπος τέλειος.

Ο σεβασμός προς τους γονείς συνίσταται εις τό δειλεϊν προς αϋτους εύγενώς καί μετ' εύλαθείας, εις τό δειλεϊν, κατά τε την συμπεριφοράν καί τάς διαλέξεις, ότι δέν λημονούσιν την όφειλομένην προς αϋτους εύλάβειαν. Προς τους γονείς δέν φέρονται τά τέκνα, οϋτε ως προς διυλήκας οϋτε ως προς ίσους. Όφείλομεν νά τους σεβώμεθα άκόμη καί όταν ή ήλικία έμείωσε τάς διανοητικάς αϋτων δυνάμεις ή ώξυνη τον χαρακτήρα των.

Οί πάπποι καί αϊ μάμμαι έξομοιοϋνται προς τους γονείς, δικαιοϋμενοι εις αισθήματα ής αϋτης φύσεως. άν όχι ής αϋτης έντάσεως. (Έπεται συνέχεια) ΤΙΜΩΝ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ο χειρουργος οδοντοϊατρός κ. Γ. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

Δέχεται καθ' έκάστην έν τη κλινική του τη άνωθεν του Τυπογραφείου ής «Πατρίδος» καί παραπλεύρως του Δημοτ. Θεάτρου.

Τους άπόρους επισκέπτεται δωρεάν έν τῷ φαρμακείῳ του κ. Ι. Μαργακοϋ καθ' έκάστην από ής 2 — 3 ώρας μεταμεσημβρίαν

Είς τό ένταϋθα Οίνοπωλείον του κ. Νικολάου Άναστασίου ή Μεγαρίτη, πωλοϋνται μετά προηγουμένην δοκιμήν διάφορα προϊόντα Μεγάρων ήτοι: Βούτυρον άρίστης ποιότητος, προς Δραχ. 4.70 κατ' όκᾶν. Μέλι έκτάκτου ποιότητος προς δραχ. 1.60 κατ' όκᾶν. Έλαια έφετεινῆς έσοδείας ώραιώταται προς λεπ. 60 κατ' όκᾶν.

NEON ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΥΠΝΟΥ Ο "ΕΡΜΗΣ", ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ειδικώτατος έν τη έργασία του κ. Α. Παναγιωτόπουλος ήγόρασε τό κατά την παραλίαν καί παραπλεύρως του μεγάλου Έστιατορίου Παναγιωτοπούλου ξενοδοχείον ύπνου του κ. Αύγερινου Καντζηλιέρη, ανακαινίσας δ' αϋτό καθ' όλόκληρίαν μετά γενικήν έπισκευήν καί προμήθειαν έντελώς νέων επίπλων κλινών καί κλινοστρωμνών ήροξατο κατ' αϋτάς παρέχων τάς ύπηρεσίας του τοίς επισκεπτομένοις καθ' οίονδήποτε τρόπον την πόλιν μας ταξειδιώταις καί ξένοις. Η ειδικότης του κ. Α. Παναγιωτοπούλου έσεται ή ασφαλέςτερα έγγύψις προς τους ταξειδιώτας τους δυναμένους ασφαλώς νά γνωρίζωσιν ότι θ' αναπαυθώσιν επί κλίνης καί κλινοστρωμνῆς καθαράς έν έποχαίς καθ' άς των πολυειδών νοσημάτων τά μικρόβια βια είναι οί διαρκώς έλλοχούντες ήμᾶς έχθροί.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Ο ΕΥΡΙΠΟΣ, ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Παρά την Γέφυραν καί τον Σιδηροδρομικόν Σταθμόν Διευθυντής Ι. Τσουγγράνης.

Δωμάτια εύάερα καί εύήλια, καθαριότης άκρα. Τιμαί αϊ ήμίσεις των άλλων Ξενοδοχείων. Συνιστάται ύφ' όλων των έν Χαλκίδι ύπηρετησάντων Έφείδρων διά την περιποίησην καί καθαριότητά του ως καί την προθυμίαν του προσωπικοϋ του.

Ένοικιάζεται ή πλησίον του Ναοϋ Άγ. Νικολάου οικία των κληρονόμων Άλ. Γλαράκη, εις ήν κατ' όκει ο κ. Κοκκινόπουλος. Πληροφορίαί παρά τῷ κ. Α. Σοφιανῷ δικηγόρῳ.